

ΕΥΘΥΣ ΚΑΙ ΠΛΑΓΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Τα λόγια κάποιου τα ακούμε με δύο τρόπους:

α) **άμεσα**, δηλαδή ακούμε **τα λόγια όπως τα είπε το ίδιο το πρόσωπο** που μιλάει.
π.χ. «Θα έρθω κι εγώ μαζί σας».

β) **έμμεσα**, δηλαδή ακούμε **τα λόγια ενός προσώπου όχι ακριβώς όπως τα είπε το ίδιο το πρόσωπο που μιλάει, αλλά όπως τα μεταφέρει κάποιο άλλο πρόσωπο**.
π.χ. *Είπε ότι θα έρθει κι εκείνος μαζί μας.*

- Στην πρώτη περίπτωση λέμε ότι ο λόγος είναι **ευθύς**, ενώ στη δεύτερη είναι **πλάγιος**.

- Στον ευθύ λόγο τα λόγια ενός προσώπου τα βάζουμε σε εισαγωγικά ή χρησιμοποιούμε μία παύλα.

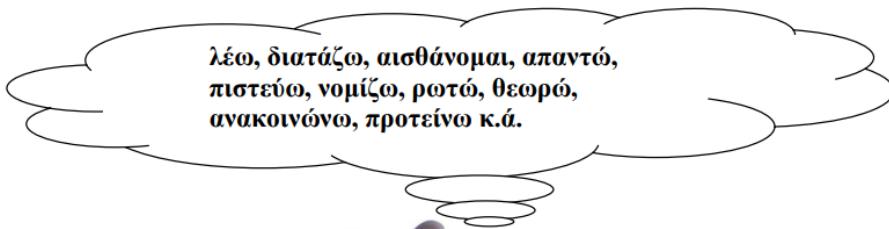
ΠΡΟΣΟΧΗ !!!

Η τελεία μπαίνει έξω από τα εισαγωγικά.

π.χ. «Θα έρθω το Σάββατο στον κινηματογράφο μαζί σας».

- *Τι κάνεις;*
- *Είμαι καλά. Εσύ;*

- **Πλάγιος λόγος ακολουθεί** κυρίως **μετά από ρήματα** που έχουν τη σημασία των:

Πώς μετατρέπω τον ευθύ λόγο σε πλάγιο;

1. Προσθέτω τα ονόματα των προσώπων (εφόσον τα γνωρίζουμε ή αναφέρονται).
2. Βάζω συνδέσμους, για να ενωθούν οι προτάσεις.
3. Χρησιμοποιώ ρήματα εξάρτησης, όπως τα παραπάνω.
4. Άλλάζω τους χρόνους (όταν χρειάζεται) και το πρόσωπο των ρημάτων.

Όταν ο ευθύς λόγος μετατρέπεται σε πλάγιο ή αντίστροφα, εκτός από τις αλλαγές στους χρόνους και στο πρόσωπο του ρήματος, αλλάζουν και οι αντονυμίες ή ακόμη και τα τοπικά και χρονικά επιρρήματα, ώστε να μην αλλοιώνεται το νόημα.

π.χ. «Θα μας δώσεις μια ευκαιρία;».

Τον ρώτησαν αν θα τους δώσει μια ευκαιρία.

«Έλα τώρα».

Τον δέταξε να πάει εκείνη τη στιγμή.

«Θα μείνω εδώ».

Είπε ότι θα μείνει εκεί.